

ลักษณะกลุ่ม เพื่อนของ เด็กและเยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกและอบรม :
ศึกษา เฉพาะกรณีสถานฝึกและอบรม เด็กและ เยาวชนชาย (บ้านกรุณา)

นาง อัจฉา ลิ้มป็ไพฑูรย์

006508

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล

แผนกวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๒

THE CHARACTERISTICS OF PEER GROUPS AMONG DELINQUENT BOYS :
▲ CASE STUDY OF THE TRAINING SCHOOL FOR BOYS (BAN KAHUNA)

Mrs. Achana Limpaitoon

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Sociology
Department of Sociology and Anthropology
Graduate School
Chulalongkorn University**

1979

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ลักษณะกลุ่มเพื่อนของ เด็กและ เยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกและอบรม: ศึกษา เฉพาะกรณีสถานฝึกและอบรม เด็กและ เยาวชนชาย (บ้านกรุณา)

โดย นางอรรฉา ลิ้มปไพฑูรย์

แผนกวิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร. เสรีน ปุณณะหิตานนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารง สุทธศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

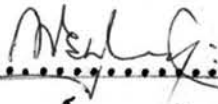
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประทีฐ มุนนาค)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

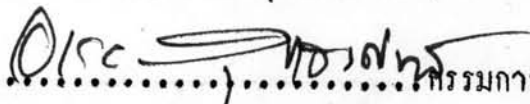
..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรา พงศาพิชญ์)

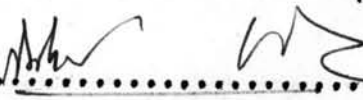
..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสรีน ปุณณะหิตานนท์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารง สุทธศาสตร์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สติศย์ นิยมญาติ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ลักษณะกลุ่ม เพื่อนของ เด็กและ เยาวชนกระทำผิดในสถานฝึก
และอบรม : ศึกษา เฉพาะกรณีสถานฝึกและอบรม เด็กและ
เยาวชนชาย (บ้านกรุณา)
ชื่อนิสิต นาง อรรฉา ลิมป์ไพฑูรย์
อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร. เสรีน ปุณณะหิตานนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารัง สุทธธาสานัน
แผนกวิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
ปีการศึกษา ๒๕๒๑

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะการรวมกลุ่ม เพื่อนของ เด็กและ
เยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา ซึ่งเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะพิเศษ
แตกต่างจากกลุ่มเพื่อนภายนอกสถานฝึก เพราะเด็กเหล่านี้ต้องรวมกันอยู่โดยถูก
จำกัดอิสรภาพ พวกเขาจึงจำเป็นต้องรวมกลุ่มผูกพันกันเหนียวแน่น เพื่อช่วยเหลือ
และป้องกันซึ่งกันและกัน

เด็กและเยาวชนกระทำผิดที่ผู้วิจัยทำการศึกษาคือ เด็กและเยาวชนที่สถาน
ฝึกอบรมบ้านกรุณา ซึ่งเป็นหน่วยงานฝึกอบรมของสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลาง
ในสังกัดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง จำนวนเด็กและเยาวชนที่ทำการศึกษามีทั้งสิ้น
๒๐๐ คน ข้อมูลหลักได้จากการสัมภาษณ์ โดยมีแบบสัมภาษณ์ประกอบ และมีเรื่องราว
จากสมุดประจำตัว เป็นข้อมูล เสริม

ผลของการวิจัยพบว่า

๑. ในเรื่องภูมิหลัง เด็กและเยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกอบรมส่วนมาก
เป็นเด็กที่พ่อแม่มีฐานะยากจน มีปัญหาครอบครัวอันเนื่องมาจากบิดามารคาไม่ได้อยู่ร่วมกัน

และ เด็กและ เยาวชนส่วนมากไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนหรือประกอบอาชีพอันใด

๒. ในเรื่องการรวมกลุ่มและความผูกพันต่อกลุ่ม กลุ่มเพื่อนสนิทของเด็ก มีขนาดตั้งแต่ ๒ - ๑๐ คน เด็กพวกนี้สนิทสนมกันได้เนื่องจากอยู่หอเดียวกันและมาจากระแวกบ้านเดียวกัน

ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อ ๑ ที่ว่า เด็กและ เยาวชนที่มีการติดต่อกับทางบ้านหรือมีญาติมาเยี่ยมสม่ำเสมอจะมีกลุ่มเพื่อน ส่วนเด็กและ เยาวชนที่ไม่ค่อยได้ติดต่อกับทางบ้านหรือมีญาติมาเยี่ยมไม่สม่ำเสมอ จะไม่ค่อยมีกลุ่มเพื่อน

ในขณะเดียวกัน ผลที่ได้ก็ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อ ๒ ที่ว่า เด็กและ เยาวชนที่ไม่ค่อยมีการติดต่อกับทางบ้านหรือญาติมาเยี่ยมไม่สม่ำเสมอ จะมีความผูกพันต่อกลุ่มเพื่อนมากกว่า เด็กและ เยาวชนที่มีการติดต่อกับทางบ้านหรือมีญาติมาเยี่ยมสม่ำเสมอ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของการอยู่ในสถานฝึกอบรมกับระดับความผูกพันของเด็กและ เยาวชนที่มีต่อกลุ่มเพื่อน จึงเป็นการสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ ๓ ที่ว่า "เด็กที่อยู่ในสถานฝึกฯ มาค่อนข้างนาน (กว่า ๖ เดือนถึง ๑ ปี) จะมีความผูกพันต่อกลุ่มเพื่อนมากกว่า เด็กที่เพิ่งเข้ามาอยู่ในสถานฝึกฯ (๑ ถึง ๖ เดือน) และเด็กที่อยู่ในสถานฝึกมานานมาก (กว่า ๑ ปีขึ้นไป) อีกด้วย

๓. ในเรื่องการถ่ายทอดเทคนิควิธีการกระทำความคิด พบว่า เด็กและ เยาวชนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การกระทำความคิดให้แกกันและกันภายในกลุ่ม โดยการเล่าสู่กันฟังหรือทำให้ดูเป็นบางอย่าง เด็กที่อยู่ในสถานฝึกอบรมมานานกว่า ๑ ปี และเข้ามาหลายรอบ (๙๕ %) มักจะเป็นผู้เล่าหรือถ่ายทอด ส่วนเด็กที่เพิ่งเข้ามาอยู่ในสถานฝึกฯ ไม่นาน และเข้ามาเป็นรอบแรก (๖๕.๔ %) ซึ่งยังไม่คุ้นเคยกับสถานที่ อีกทั้งไม่ค่อยมีประสบการณ์ในการกระทำความคิดจากภายนอก มักจะเป็นผู้รับการถ่ายทอด

มีเด็กประมาณ ๘๘.๕ เปอร์เซ็นต์ ที่คิดจะนำเอาวิธีการกระทำความคิดที่เพื่อนเล่าให้ฟังไปใช้ในสังคมภายนอกในเวลาข้างหน้า ส่วนเด็กอีก ๓๑.๕ เปอร์เซ็นต์ที่ไม่คิดจะเลียนแบบเพราะต้องการกลับตนเป็นคนดี อีก ๑๘.๐ เปอร์เซ็นต์ที่เหลือไม่คิดจะเลียนแบบ เพราะเหตุผลอย่างอื่น

๔. ในเรื่องทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อเพื่อนร่วมสถานศึกษา เมื่อได้รับการปลดปล่อยออกไปแล้วนั้น เด็ก ๔๗.๐ เปอร์เซ็นต์ของการพบเพื่อนบางคน ซึ่งเคยรู้จักกันในสถานศึกษา มาก่อน เด็กจำนวนหนึ่ง (๔๓.๗%) มีแนวโน้มที่จะไปรวมกลุ่มด้วยกันภายนอก ส่วนพวกที่ไม่ต้องการรวมกลุ่มก็อยากกลับไปหาเพื่อนสนิทกลุ่มเก่าของตนภายนอก และในบรรดาเด็กที่ตอบว่าเพื่อนที่ดีต่อเขามีอยู่ในละแวกบ้านมากกว่าในบ้านกรุณา และที่ตอบว่ามีเพื่อนที่ดีแต่ในละแวกบ้านเค็มเท่านั้น ๗๓.๕ เปอร์เซ็นต์ ตอบว่ามีกลุ่มเพื่อนสนิทข้างนอก เป็นพวกที่กระทำผิด

จากข้อมูลทั้งหมดนี้พอจะสรุปได้ว่า เด็กที่ออกจากสถานศึกษาบรมบ้านกรุณา มีความโน้มเอียงที่จะกระทำผิดซ้ำอีกในอนาคต หากเกิดความจำเป็นหรือมีปัญหาทางบ้าน เศรษฐกิจและสังคม

Thesis Title The Characteristics of Peer Groups Among
 Delinquent Boys; a Case Study of the
 Training School for Boys (Ban Karuna)

Name Mrs. Achana Limpaitoon

Thesis Advisor Professor .Serin Punnahitanont, Ph.D.
 Assistant Professor Dr. Arong Suthasart, Ph.D.

Department Department of Sociology and Anthropology

Academic Year 1978

ABSTRACT

This research aims at studying the nature of group formation of the convicted delinquents in the Training School for Boys (Ban Karuna). It is conspicuous that these characteristic patterns of peer groups are quite different from those outside the school in view of the fact that inmates are living in a highly restrictive social environment wherein stringent external controls are maintained over their behaviour. While under the jurisdiction of such a system, groupings of boys tend to be based on the need for mutual support and protection.

The two hundred subjects in the sample under study are taken from youths in The Training School for Boys, Ban Karuna, a subdivision of the Observation and Protection Centre under

the Central Juvenile Court. Interview schedules were used to obtain the main body of data and the inmates' personal records were taken as a supplementary information.

Findings:

1) Concerning their backgrounds, most of the children come from poor families or broken homes and are not found to have any education or substantial occupation.

2) With respect to their group formation and their attachment to the group, it was found that closed friendship groups range from two to ten members and that intimacy results from their coming from the same district and sharing the same kind of life in the dormitory.

The research does not support hypothesis No. 1: Children who have regular home contact or family visits tend to form groups while children who rarely have them are less likely to belong to a group. It was found that there is no relationship between the two variables.

The result also contradicts the hypothesis No. 2: children who scarcely have home contact or family visits tend to maintain stronger group attachment than those who have them regularly.

The result, however, reveals a relationship between the length of stay and the degree of peer group attachment. This, of course, supports the hypothesis No. 3: Children staying in the Training School for a relatively longer time (more than six

months to one year) will maintain a higher degree of group attachment than those with only rather short period (one to six months) as well as those with quite long period of time (more than one year).

3. With regards to the transmission of crime-comitting techniques, it was found that children have exchanged their experiences of delinquency with each other by words and/or demonstration. Children who are recidivists and with longer length of stay (75 %) will usually be trainer or transmitter while the newcomers with shorter sentence terms and/or first time committing to the School (65.8%) who are not familiar with the place or have little delinquent experiences, will become recepients of the knowledge and techniques.

In addition, there are 49.5 percent of inmates who have a strong tendency to use in the future the transmitted techniques in the larger society. Only 31.5 percent gave negative answers saying that they will not imitate because they intend to refrain completely from delinquent activity. The rest or 19.0 percent answered negatively by giving some other reasons.

4. Concerning attitudes towards their peer groups after release, about 87.0 percent of inmates prefer to continue associating with some of their closed friends. There is a certain number of children (43.7 %) from the training school who will be most likely to join together as groups. The rest want to go back to their intimate old friends outside the Institution.

It is worth noting that among the children (174 subjects) who answered that they don't have good friends in the school but only outside and have good friends outside more than inside, 73.5 percent admitted that their closed friends (outside the Institution) are juvenile delinquents.

Finally, we may reach the conclusion that inmates released from the Training School (Ban Karuna) have a strong tendency to become recidivists or commit delinquent acts again in the near future whenever necessary or under the pressure of financial and social problems.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากศาสตราจารย์
ดร. เสรีน ปุณณะหิตานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารง สุทธศาสตร์
ผู้ซึ่งให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่และห่วงใยตลอดมา
ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในความกรุณาของท่าน และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรา พงศาพิชญ์
ผู้ซึ่งสละเวลามาเป็นประธานกรรมการในการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สติชัย
นิยมญาติ ผู้ให้คำแนะนำและข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย และอาจารย์สุพจน์
สุโรจน์ ที่กรุณาให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ช่วยจกข้อมูลต่าง ๆ ที่สถานฝึกฯ บ้าน
กรุณา และขอขอบคุณเด็กกลุ่มตัวอย่าง ๒๐๐ คน ที่ให้ข้อมูลและทำให้วิทยานิพนธ์นี้
สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้าย ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณธงชัย ลิมป์ไพฑูรย์ ผู้เป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัย
ตลอดระยะเวลาของการศึกษา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิจกรรมประกาศ.....	ฉ
รายการตารางประกอบและแผนภูมิ.....	ท
บทที่	
๑ บทนำ.....	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๘
ขอบเขตของการวิจัย.....	๘
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๑๐
ทฤษฎีและแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๑
สมมติฐานของการวิจัย.....	๓๑
คำนิยาม.....	๓๓
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	๓๘
๒ ลักษณะทั่วไป.....	
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง.....	๔๑
สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา).....	๔๓
สภาพชีวิตและความเป็นอยู่โดยทั่วไปของเด็กและเยาวชน ในบ้านกรุณา.....	๕๘
๓ ระเบียบวิธีการวิจัย.....	
ประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	๗๗
การรวบรวมข้อมูล.....	๗๘

บทที่

การทดสอบตัวอย่าง.....	๘๑
ตัวแปรและการวัดตัวแปร.....	๘๘
๔ การวิเคราะห์ข้อมูล.....	
๔.๑ ลักษณะประชากร ภูมิหลังและลักษณะทั่วไปของเด็ก กระทำผิด.....	๘๑
๔.๒ กลุ่มเพื่อนและความผูกพันในกลุ่มเพื่อน.....	๘๓
๔.๓ การถ่ายทอดเทคนิควิธีการ.....	๑๒๘
๔.๔ ทักษะคดีของเด็กที่ไปก่อเพื่อน เมื่อออกจากสถานฝึกฯ ไปแล้ว.....	๑๔๐
๕ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเสนอแนะ	๑๕๖
บรรณานุกรม	๑๕๓
ภาคผนวก	๑๕๘
ประวัติการศึกษา	๑๘๓

รายการตารางประกอบ

หน้า

ตารางที่

๑	อัตราส่วนร้อยละของฐานะครอบครัว.....	๕๒
๒	อัตราส่วนร้อยละของสถานภาพการสมรสของบิดามารดา.....	๕๔
๓	อัตราส่วนร้อยละของระดับการศึกษา.....	๕๕
๔	อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการอยู่อาศัยของเด็ก.....	๕๖
๕	อัตราส่วนร้อยละของอาชีพของเด็กก่อนที่จะเข้ามาสถานฝึกอบรม...	๕๘
๖	อัตราส่วนร้อยละของฐานความผิดของเด็ก.....	๑๐๐
๗	อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการกระทำผิด.....	๑๐๒
๘	อัตราส่วนร้อยละของลักษณะวิชาที่เด็กฝึกอบรมในสถานฝึก.....	๑๐๓
๙	อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการท้องโทษ.....	๑๐๔
๑๐	อัตราส่วนร้อยละของระยะเวลาที่เด็กถูกกำหนดโทษให้รับการฝึก อบรมในสถานฝึก.....	๑๐๕
๑๑	อัตราส่วนร้อยละของระยะเวลาที่เด็กได้รับการฝึกอบรมมาแล้ว....	๑๐๖
๑๒	อัตราส่วนร้อยละของระยะเวลาที่เด็กต้องอยู่รับการฝึกอบรมต่อ ไปอีก.....	๑๐๗
๑๓	อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการมีเพื่อนสนิทข้างนอก.....	๑๐๘
๑๔	อัตราส่วนร้อยละของขนาดของกลุ่มเพื่อนสนิทของเด็กในสถานฝึก.....	๑๑๐
๑๕	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพื่อนสนิทข้างนอกและขนาดของกลุ่ม เพื่อนสนิทในสถานฝึก.....	๑๑๑
๑๖	อัตราส่วนร้อยละของสาเหตุของการสนิทสนมกับเพื่อนทั้งที่มีกลุ่ม และมีเพื่อนคนเดียว.....	๑๑๒
๑๗	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีกลุ่มเพื่อนและการท้องโทษ.....	๑๑๔
๑๘	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีญาติมาเยี่ยมและการมีกลุ่มเพื่อนสนิท..	๑๑๕

ตารางที่

๑๙	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกระทำผิดและการมีกลุ่มเพื่อนสนิท.....	๑๑๓
๒๐	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีญาติเยี่ยมและความผูกพันต่อกลุ่มเพื่อน.....	๑๑๔
๒๑	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ได้อยู่มาแล้ว และความผูกพันต่อกลุ่มเพื่อน.....	๑๑๕
๒๒	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ต้องอยู่อาศัยและความผูกพันต่อกลุ่มเพื่อน.....	๑๒๑
๒๓	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อยู่มาแล้ว และความผูกพันที่มีต่อกลุ่มเพื่อน โดยมีกำหนดโทษเป็นตัวแปรคุม.....	๑๒๓
๒๔	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ต้องอยู่อาศัยและความผูกพันต่อกลุ่มเพื่อน โดยมีกำหนดโทษเป็นตัวแปรคุม.....	๑๒๔
๒๕	ความสัมพันธ์ระหว่างการต้องโทษและความผูกพันต่อกลุ่ม.....	๑๒๕
๒๖	ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งของการต้องโทษและความผูกพันต่อกลุ่ม.....	๑๒๖
๒๗	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกระทำผิดและความผูกพันต่อกลุ่มเพื่อน.....	๑๒๗
๒๘	อัตราส่วนร้อยละของความคึกที่จะเลียนแบบ.....	๑๓๑
๒๙	ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของ เด็กและความคึกที่จะเลียนแบบ..	๑๓๓
๓๐	ความสัมพันธ์ระหว่างฐานความผิดของ เด็กและความคึกที่จะเลียนแบบ.....	๑๓๔
๓๑	ความสัมพันธ์ระหว่างการต้องโทษและความคึกที่จะเลียนแบบ...	๑๓๕
๓๒	ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งของการต้องโทษและความคึกที่จะเลียนแบบ.....	๑๓๖

ตารางที่

๓๓	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพื่อนสนิทข้างนอกและความคิดที่จะ เลียนแบบ.....	๑๓๗
๓๔	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อยู่มาแล้วและความคิดที่ จะเลียนแบบ.....	๑๓๘
๓๕	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกระทำผิดและความคิดที่ จะเลียนแบบ.....	๑๓๙
๓๖	อัตราส่วนร้อยละของลักษณะความตองการพบเพื่อนของ เด็ก เมื่อออกจากสถานฝึกฯ ไปแล้ว.....	๑๔๐
๓๗	อัตราส่วนร้อยละของลักษณะการพบเพื่อนที่รู้จักจากสถานฝึกฯ ภายหลังปล่อย.....	๑๔๒
๓๘	อัตราส่วนร้อยละของเพื่อนที่เด็กคิดว่า เป็นเพื่อนที่ดี.....	๑๔๓
๓๙	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ไ้เคยอยู่มาแล้ว และเพื่อน ที่เด็กคิดว่าคือเขา.....	๑๔๔

รายการแผนภูมิประกอบ

แผนภูมิที่

๑	การจัดแบ่งงานในสถานฝึกและอบรม เด็กและ เยาวชนชาย (บ้านกรุณา).....	๕๕
๒	การจัดสถานที่ในสถานฝึกและอบรม เด็กและ เยาวชนชาย (บ้านกรุณา).....	๖๑